

Kokkolan kauppaopiston opiskelija

Olin töissä A.B.I -nimisessä maahantuontitoimistossa <http://www.api.varese.it/>. Kuljin töihin junalla Vareseeseen. Matka kesti n. puoli tuntia, mutta joskus saatoin myöhästyä tunnin tai pari, joskus ehkä vain 5 min., koska siellä eivät joka päivä lähteneet ajallaan ja eräänä aamuna junaa ei mennyt Vareseeseen ollenkaan, mutta pääsin työkaverin kyydillä perille.

Työkaverit olivat hirvittävän ystävällisiä ja tervehtivät yleensä sanomalla esim. Good morning ja sen nimen, jota tervehdittiin. Poskipusuja työntekijät käyttivät keskenään tervehtiessä. Töissä sain ensimmäisenä päivänä tekstin josta tein tiivistelmän ja muina päivinä työskentelin tietokoneella ja tein Suomesta kaksi tehtävää. Toisessa kerroin Suomesta yleisesti asioita ja toisessa Suomen taloudesta ja suomalaisista yrityksistä. Välillä saatoin käydä kopioimassa tai järjestellä työnantajani työpöytä tai jotain muuta pientä. Kun lähdettiin ruokatunnille, kaikki lähtivät samoihin aikoihin ja yritys laitettiin siksi aikaa kiinni. Valot sammutettiin ja ovet pantiin lukkoon. Ennen ei tultu takaisin kuin tunti oli kulunut. Jos saimme syötyä ennen kuin koko tunti oli kulunut, käytiin kiertelemässä kaupungilla ja katselemassa näyteikkunoita.

Työnantajani oli ihan mukava, mutta joskus hän saattoi olla hiukan kummallinen. Yleensä hän antoi minulle koko ajan tehtäviä, mutta esim. yhtenä päivänä, kun hänen piti ladata puhelintaan, minun piti sammuttaa tietokone, jotta hän sai pistorasian siitä hänen pöytänsä vierestä. Minä odotin kaksi tuntia ja lueskelin lehteä, vaikka huoneessa olisi ollut muitakin pistorasioita, joissa olisi voinut puhelinta ladata.

Työt alkoivat kahdeksalta ja loppuivat neljältä. Kahvitaukoja ei ollut ollenkaan, mutta ruokatauko kesti tunnin. Työpaikalta kaikki lähti yleensä johonkin ravintolaan syömään, mutta tosi harvoin jollakin oli eväät mukana. Työpaikallani oli n. 25 työntekijää. Työpaikka oli melko samanlainen kuin toimistot meillä täällä Suomessa, mutta siellä oli paljon kylmempää. Joillakin oli villapaita tai kaksi puseroa päällä.

Töiden jälkeen olin asunnossani nunnalassa joskus viiden aikaan ja sen jälkeen yleensä kävimme kiertelemässä kaupungilla. Italiassa kaupat ovat kiinni klo 12.30–14.30, koska silloin on siesta. Italialainen ruoka ei aluksi ollut yhtään meidän mieleemme, mutta koska jotakin oli pakko syödä, niin sekin alkoi sitten lopulta maistua.

Ravintoloissa ihmiset pitivät ihan hirveän kovaa meteliä, ne suorastaan huusivat puhuessaan. Liikenne siellä oli myös vähän erilaista kuin meillä täällä Suomessa. Mielestäni ihmiset ajoivat vähän miten sattuu ja kauhean lujaa. Liikennemerkkejä ja nopeusrajoituksia ei näkynyt kovin paljoa ja tyyttääminen oli siellä erittäin yleistä. Ihmiset olivat joskus siellä raivostuttavan hitaita. He olivat aina sovitusta aikataulusta myöhässä.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 12:46